

Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien

(2003/C 45 E/13)

KOM(2002) 579 endelig udg. — 2002/0253(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 24. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

En stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001. Den vil blive indgået, når medlemsstaternes parlamenter har afsluttet ratificeringsprocessen.

Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side, der muliggør en tidlig ikrafttræden af de handelsrelaterede bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen. Denne aftale fandt foreløbig anvendelse fra 1. januar 2002 og trådte i kraft 1. marts 2002.

I Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 fastlægges procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Denne forordning indeholder imidlertid ikke specifikke procedurer for anvendelse af følgende artikler i aftalerne: artikel 18 i interimsaftalen (beskyttelsesklause for landbrugsprodukter og fiskerivarer; — artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 24 i interimsaftalen (dumping; — artikel 37 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 25 og 26 i interimsaftalen (generel beskyttelsesklause og knaphedsklause); — artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 30 i interimsaftalen (bestemmelse vedrørende svig; — artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen) og artikel 35 i interimsaftalen (konkurrence; — artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen).

Der foreslås derfor en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001. Denne ændring er nødvendig for at tilvejebringe hurtige og effektive procedurer, særlig i situationer, hvor Fællesskabet skal reagere hurtigt på hastende situationer, der f.eks. kræver beskyttelsesforanstaltninger eller foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

Spørgsmålet har hastende karakter på grund af et bestemt uløst problem (sukkerimport fra Kroatien), der påkræver en hurtig fastlæggelse af de nødvendige gennemførelsesprocedurer.

Det foreslås derfor, at Rådet godkender vedlagte forslag.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien

på den anden side ⁽¹⁾, som blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001 (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen« eller »SAA«).

(2) Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side (i det følgende benævnt »interimsaftalen«) ⁽²⁾. Interimsaftalen trådte i kraft den 1. marts 2002, men fandt foreløbig anvendelse fra den 1. januar 2002.

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 330 af 14.12.2001, s. 3.

(3) Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 ⁽¹⁾ fastlægger procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse yderligere bestemmelser i disse aftaler.

(4) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾.

(5) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 indsættes som artikel 7a til 7g:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklause og knaphedsklausul

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.

2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«). Når der henvises til dette udvalg, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ^(**) anvendelse.

3. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ beslutter, at de betingelser, der er fastsat i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt:

— underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis det sker efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen

— konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger

— underretter den samtidig Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i Interimsudvalget, og senere

Stabiliserings- og Associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen

— forelægger den samtidig Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer som fastsat i artikel 25, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

4. Ved afslutningen af konsultationerne kan Kommissionen, hvis det ikke har været muligt at finde en anden løsning, efter høring af udvalget træffe egnede foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Denne beslutning meddeles straks Rådet; den meddeles også Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet.

Beslutningen finder straks anvendelse.

5. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning, der er omhandlet i stk. 4, for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

6. Hvis Kommissionen beslutter ikke at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter underretningen herom.

Hvis Rådet med kvalificeret flertal oplyser, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 3 og 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3 og 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 af 9. oktober 2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

7. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Kroatien i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet.

8. Konsultationerne i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, anses for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er nævnt i stk. 3 og 6.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2474/2000 af 9. november 2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Hvis der foreligger ekstraordinære og kritiske omstændigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra b), og artikel 26, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, litra b), og artikel 39, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger i de tilfælde, der er nævnt i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen meddeler Rådet sin beslutning.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne i artikel 7a og 7b træffes nødvendige foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 18 eller 25 i interimsaftalen, og senere artikel 31 eller 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol 3, i overensstemmelse med procedurerne i de relevante regler om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller

fiskeri- og akvakulturvarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i henhold til artikel 18 i interimsaftalen, og senere artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 25, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og proceduren i artikel 24, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, om en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 (*) finder anvendelse på, hvor der træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 9, i interimsaftalen, og senere artikel 70, stk. 9, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Kroatien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent egnede beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

(*) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

- at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger
- at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinker gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen
- at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinker gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Kroatien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne.

2. Finder Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen:

- underretter den Rådet herom
- indleder den straks konsultationer med Kroatien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen:

- opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel af artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.

3. Så længe der ikke er fundet en gensidigt tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, samt proceduren i stk. 4.

4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (*). Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

(*) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.